

19 Μαγτίου, 1993

[ΛΟΥΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

RIZOPOULOS ENTERPRISES LTD ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 773/91 και 782/91)

Διοικητική Πράξη — Κριτήριο ένταξης μιας πράξης στη σφαίρα του ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου — Στόχος της πράξης η προώθηση δημοσίου δικαίου και μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Απόρριψη από τη διοίκηση πρότασης για σύμβαση, δεν εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου. 5

Με τις δύο προσφυγές τους οι αιτητές προσέβαλαν τις αποφάσεις, τόσο του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Φρουράς, όσο και του Υπουργείου Αμύνης, με τις οποίες απορρίφθηκε αίτημά τους για εγκατάσταση σε μονάδες της Εθνικής Φρουράς μηχανημάτων αυτόματης πώλησης ζεστών ροφημάτων. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 15

1. Το κριτήριο, αν μια πράξη εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού ή του δημοσίου δικαίου, στρέφεται γύρω από τον κύριο σκοπό της πράξης ή απόφασης. Όταν ο στόχος της απόφασης είναι η προώθηση ενός δημοσίου σκοπού, η πράξη αναπόφευκτα εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου και επομένως μπορεί να είναι αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146. Αν όμως δεν έχει ως στόχο την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, τότε εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου. 20

5 Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτητές με δική τους πρωτοβουλία προσεφέρθηκαν να συμβληθούν με την Εθνική Φρουρά ή το Υπουργείο Άμυνας, χωρίς αυτά τα δύο διοικητικά όργανα να είχαν είτε ζητήσει προσφορές είτε να είχαν υποχρέωση να ενεργήσουν με τον τρόπο που τους ζητείτο κάτω από συγκεκριμένη νομοθετική διάταξη ως προς την προσφορά των αιτητών μια και οι καθ' ων η αίτηση δε ζητήσαν να προμηθευτούν τέτοια εμπορεύματα. Δε φαίνεται επομένως η υπό εξέταση πράξη να εμπίπτει στην σφαίρα του δημοσίου δικαίου.

10 2. Ανεξάρτητα όμως από τα πιο πάνω και αν βρεθεί ακόμη ότι οι επίδικες αποφάσεις μπορούσαν να προσβληθούν κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος ως εμπίπτοντες στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου, δεν τίθεται θέμα παραβιάσεως οποιουδήποτε κανόνα ή διάταξης περί ανταγωνισμού και εν πάση περιπτώσει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δεν έχει παρουσιαστεί επί του προκειμένου.

15 3. Όσον αφορά τον ισχυρισμό των αιτητών ότι η αιτιολογία ήταν ελλειπής και αόριστη, αυτός αντικρούεται από το κείμενο των ιδίων των προσβαλλομένων αποφάσεων, οι οποίες είναι δεόντως αιτιολογημένες. Από δε τη διαδοχική επανάληψη του αιτήματος των αιτητών είναι φανερό ότι οι επίδικες αποφάσεις ήσαν κάθε φορά το αποτέλεσμα δέουσας έρευνας, όπως φαίνεται και από τους σχετικούς φακέλους. Σε τελευταία δε ανάλυση είναι το αποτέλεσμα ορθής άσκησης της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση.

25 *Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

30 *Constantinides v. C.B.C., 5 R.S.C.C. 34.*

Προσφυγή.

35 Προσφυγές εναντίον των αποφάσεων καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας με τις οποίες απορρίφθηκε αίτημα των αιτητών όπως του επιτραπεί να διαπραγματευτούν την εγκατάσταση σε μονάδες της Εθνικής Φρουράς μηχανημάτων αυτόματης πώλησης ζεστών ροφημάτων.

40 *Κ. Ευσταθίου, για τους Αιτητές.*

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή τους αρ. 773/91 οι αιτητές ζητούν "Δήλωση ή Διαταγή του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 19 Ιουλίου 1991 (Τεκμήριο 1), με την οποία αυτοί απέρριψαν και/ή δεν έκαναν δεκτό αίτημα των αιτητών όπως τους επιτραπεί να διαπραγματευθούν την εγκατάσταση και/ή να εγκαταστήσουν σε μονάδες της Εθνικής Φρουράς μηχανημάτων αυτόματης πώλησης ζεστών ροφημάτων είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος, το δε παραλειφθέν έπρεπε να μην ελάμβανε χώραν."

5

10

Με την προσφυγή τους αρ. 782/91, οι αιτητές ζητούν, "Δήλωση ή Διαταγή του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 18 Ιουλίου 1991 (Τεκμήριο 1) με την οποία αυτοί απέρριψαν και/ή δεν έκαναν δεκτό αίτημα των αιτητών όπως τους επιτραπεί να διαπραγματευθούν την εγκατάσταση και/ή να εγκαταστήσουν σε μονάδες της Εθνικής Φρουράς μηχανημάτων αυτόματης πώλησης ζεστών ροφημάτων είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος, το δε παραλειφθέν έπρεπε να μην ελάμβανε χώρα."

15

20

Οι δύο αυτές προσφυγές συνεκδικάστηκαν επειδή παρουσιάζουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία.

Η αιτήτρια αρ. 1, είναι εγγεγραμμένη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, η οποία ασχολείται με την εισαγωγή και διάθεση αυτόματων μηχανών πώλησεως ζεστών ροφημάτων του Δανικού οίκου Wittenborg Automat Fabriken AS. Και ο αιτητής αρ. 2, είναι ο διευθυντής της εταιρείας.

25

Οι αιτητές με επιστολή τους προς τη Διεύθυνση Οικονομικού του ΓΕΕΦ, ημερομηνίας 3 Ιουλίου 1991, ζητούσαν την έγκριση του για να διαπραγματευθούν με τις διοικήσεις των μονάδων της Εθνικής Φρουράς την εγκατάσταση τέτοιων αυτόματων μηχανών στα στρατόπεδα.

30

35

Στις 19 Ιουλίου 1991, το Γενικό Επιτελείο της Εθνικής Φρουράς απάντησε στους αιτητές με επιστολή, απορρίπτοντας το αίτημά τους. Σ' αυτήν αναφέρονται τα πιο κάτω:

"1. Απαντώντας στο σχετικό, σας γνωρίζουμε ότι το ΓΕΕΦ έχει αποφασίσει τη μη εγκατάσταση αυτομάτων μηχανών πώλησης ροφημάτων σε Μονάδες της Εθνικής Φρουράς, για τους παρακάτω λόγους:

40

5 α. Παρόμοιο αίτημα άλλης εταιρείας, για εγκατάσταση αυτομάτων πωλητών ροφημάτων σε Μονάδες της Εθνικής Φρουράς, δεν έγινε αποδεκτό από το Υπουργείο Άμυνας, γιατί υπάρχουν σ' εξέλιξη συμβάσεις προμηθείας αναψυκτικών, ροφημάτων κλπ και η χρησιμοποίηση τέτοιων μηχανών θα παραβίαζε βασικούς όρους των συμβάσεων.

10 β. Για λόγους υγιεινής, επειδή η υγεία των οπλιτών της Εθνικής Φρουράς είναι πρωταρχικής σημασίας και δεν έχουμε το δικαίωμα να τη διακινδυνεύουμε, καθόσον στο παρελθόν το Υπουργείο Υγείας δεν ήταν σύμφωνο για εγκατάσταση τέτοιων μηχανών στις Μονάδες για λόγους υγιεινής.

15 2. Ύστερα από τα παραπάνω, το ΓΕΕΦ δεν έχει την πρόθεση εγκατάστασης αυτομάτων μηχανών πώλησης ροφημάτων σε Μονάδες της Εθνικής Φρουράς."

20 Στις 5 Ιουλίου 1991, οι ίδιοι αιτητές με επιστολή τους ζήτησαν από τους καθ' ων η αίτηση, που στην περίπτωση αυτή προσφυγή αρ. 892/91 - είναι το Υπουργείο Άμυνας, όπως τους επιτραπεί η εγκατάσταση και/ή τους δοθεί η έγκριση προς εγκατάσταση ή η διαπραγμάτευση προς εγκατάσταση των πιο πάνω μηχανών σε διάφορες μονάδες κατόπιν προσφοράς.

25 Το Υπουργείο Άμυνας απάντησε με επιστολή του ημερομηνίας 18 Ιουλίου 1991, στην οποία αναφέρονται τα πιο κάτω:

30 "Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερ. 5.7.1991, με την οποία ζητάτε την εγκατάσταση αυτομάτων μηχανών στα Στρατόπεδα της Εθνικής Φρουράς για την παροχή ζεστών ροφημάτων στους Εθνοφρουρούς και να σας πληροφορήσω ότι η προσφορά σας δυστυχώς δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

35 Το Υπουργείο Άμυνας έχει ήδη συμβληθεί με διάφορες εταιρείες για την παροχή τέτοιων ροφημάτων σε όλα τα Στρατόπεδα της Εθνικής Φρουράς και η εγκατάσταση τέτοιων μηχανών θα παραβίαζε βασικούς όρους των συμβολαίων πράγμα εντελώς ανεπιθύμητο για το Υπουργείο Άμυνας."

40 Εναντίον των αποφάσεων αυτών που περιέχονται στις πιο πάνω δύο επιστολές καταχωρήθηκαν οι προσφυγές αυτές. Από πλευράς αιτητών υποβλήθηκε ότι το ζήτημα το οποίο τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου είναι ένα και κατά πόσο η οποιαδήποτε σύμβαση η οποία υπογράφηκε μεταξύ του Υπουργείου

Άμυνας με άγνωστο αριθμό ιδιωτικών εταιρειών, μπορεί να λειτουργεί κατά αποκλεισμό τρίτων.

Είναι η θέση των αιτητών ότι ο ισχυρισμός αυτός μένει αναπόδεικτος. Πρώτο, γιατί δε γίνεται αναφορά σε ποιες μονάδες υφίστανται παρόμοιες συμβάσεις, ούτε και συνοδεύεται από στοιχεία που να καταδείχνουν ότι οι υφιστάμενες συμβάσεις έγιναν ενόψει της αναληφθείσης υποχρέωσης των καθ' ων η αίτηση να αποκλείσουν άλλες πηγές προμήθειες προϊόντων και επομένως η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπαρκής. 5 10

Δεύτερο ότι η ουσία της θέσης των καθ' ων η αίτηση, ακόμα και στην περίπτωση που αυτή ήθελε κριθεί ως σαφής και επαρκής, πάσχει για το λόγο ότι τα αναψυκτικά για τα οποία γίνεται η αναφορά της ύπαρξης συμβάσεως δε βρίσκονται ούτε μπορούν να βρίσκονται σε ανταγωνιστική σχέση με τα ζεστά ροφήματα τα οποία παράγουν τα προϊόντα των αιτητών. Η ύπαρξη δε ή μη ανταγωνιστικής σχέσης των προϊόντων σε θέματα ανταγωνισμού κρίνεται κυρίως με βάση το κριτήριο της ανταλλακτικότητας (interchangeability), σύμφωνα με το οποίο με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των προϊόντων δηλαδή την αντιελαστικότητα της ζήτησής τους (cross-elasticity of demand), την τιμή, και την προοριζόμενη χρήση τους καθορίζεται η σχετική αγορά για αυτά (the relevant market), στα πλαίσια της οποίας κρίνεται κατά πόσο δύο ή περισσότερα προϊόντα βρίσκονται σε σχέση ανταγωνιστική μεταξύ τους. Προς υποστήριξη της πιο πάνω θέσεως έγινε παραπομπή στο βιβλίο του Richard Whish, "Competition Law", Second Edition, 1989. 15 20 25

Είναι δε η εισήγηση ότι τα πιο πάνω επιχειρήματα υποστηρίζονται από το άρθρο 86 της Συνθήκης της Ρώμης η οποία ίδρυσε την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα το οποίο εφαρμόζεται στην Κύπρο με το άρθρο 6 του Περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 1989 (Νόμος αρ. 207 του 1989). 30 35

Όσον αφορά την προσφυγή αρ. 773/91, η αναφορά στο λόγο υγιεινής ως λόγο απόρριψης της αίτησης των αιτητών, υποστηρίχθηκε ότι αποτελεί γενική και αόριστη αιτιολογία αλλά ούτε και ευσταθεί γιατί τα προϊόντα της εταιρείας που αντιπροσωπεύουν οι αιτητές είναι προηγμένης τεχνολογίας και υψηλού επιπέδου ποιοτικής κατασκευής, πράγμα που αποδεικνύεται και από τις μεγάλες εξαγωγές σε στρατιωτικές μονάδες σε πολλές χώρες του κόσμου. 40

Υποστηρίχθηκε επίσης ότι με βάση τις πρόνοιες του άρθρου

10 του περί του Πρωτοκόλλου Εφαρμογής του Δεύτερου Σταδίου Εφαρμογής της Συμφωνίας Συνδέσεως Μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Πρωτοκόλλου Προσαρμογής Συνεπεία της Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλλικής Δημοκρατίας στην Κοινότητα (Κυρωτικού) (Νόμου) του 1987 (Νόμος αρ. 321 του 1987), και τα άρθρα 30-36 της Συνθήκης της Ρώμης, η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας ή/και διακίνησης εμπορευμάτων μεταξύ Κύπρου-ΕΟΚ, δεδομένου ότι τα προϊόντα των αιτητών κατασκευάζονται και εισάγονται από χώρα της ΕΟΚ και τα οποία βρίσκονται σε απόλυτη αρμονία με τα πρότυπα υγείας της χώρας αυτής, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να αποκλείονται με γενικούς αφορισμούς, όπως συνέβηκε στην παρούσα υπόθεση.

15 Από πλευράς των καθ' ων η αίτηση έχει προβληθεί ο ισχυρισμός ότι τα εγείρομενα θέματα εμπίπτουν στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και ότι κανένας δεν υποχρεούται να προτιμήσει ένα συγκεκριμένο προϊόν, και ότι αν γίνει δεκτό ότι τα ροφήματα που
20 θα παράγονται από τις συσκευές των αιτητών είναι διαφορετικά από τα ροφήματα των συσκευών που έχουν ήδη εγκατασταθεί, αυτό θα σημαίνει ότι οι αιτητές ζητούν όπως υποχρεωτικά η Εθνική Φρουρά καταναλώνει τα δικά τους ροφήματα. Δεν εγείρεται οποιοδήποτε θέμα διαδικασίας επιλογής προϊόντων.

25 Υποστηρίχθηκε ότι οι λόγοι υγείας δεν είναι γενική αιτιολογία που μπορεί να χρησιμοποιηθεί οπουδήποτε και ούτε αποτελεί ασαφή αιτιολογία ή επανάληψη περιεχομένου νομοθετήματος. Η δε αναφορά σε απάντηση σε παρόμοιο αίτημα άλλου αιτητή πλην του ότι αποτελεί απάντηση πληροφοριακού περιεχομένου, δείχνει ότι η διοίκηση συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο
30 εναντι των πολιτών, όπως είναι υποχρέωσή της.

35 Επίσης η άρνηση της διοίκησης να συμβληθεί με κάποιο πολίτη σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί παράβαση του Νόμου περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 1989, το άρθρο 6 του οποίου αναφέρεται σε καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόμενης θέσης, που συνιστά ειδικότερα οποιαδήποτε πράξη μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων που κατέχει ή κατέχουν δεσπόμενες θέσεις στο σύνολο ή μέρος της εγχώριας αγοράς ενός προϊόντος αν η πράξη αυτή έχει το αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα όσα αναφέρονται στα εδάφια (α) έως (δ) της παραγράφου (2) του άρθρου αυτού ούτε και αποτελεί παράβαση οποιασδήποτε διεθνούς σύμβασης.

Αναφορικά με το ίδιο θέμα εγκατάστασης αυτόματων μηχανών πωλήσεως ζεστών ροφημάτων του ίδιου οίκου Wittenborg Automat Fabriken AS, ο δεύτερος αιτητής, όπως και μια άλλη εγγεγραμμένη εταιρεία με το όνομα John Rizopoulos Ltd, καταχώρισαν την προσφυγή αρ. 730/91 προσβάλλοντας παρόμοια απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 2 Ιουλίου 1991, η οποία απορρίφθηκε για το λόγο ότι όπως έκρινε το Δικαστήριο στην υπόθεση εκείνη η διαφορά μεταξύ των αιτητών και των καθ' ων η αίτηση προέκυψε από σύμβαση, ως εκ τούτου ανάγето στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και συνεπώς δεν ήταν προσβλητή με αίτηση ακυρώσεως κάτω από το Άρθρο 146 του Συνταγματος. Ως δεύτερος δε λόγος απόρριψής της ήταν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν βεβαιωτική προγενέστερης απόφασης.

Το κριτήριο αν μια πράξη εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού ή του δημοσίου δικαίου στρέφεται γύρω από τον κύριο σκοπό της πράξης ή απόφασης. Όταν ο στόχος της απόφασης είναι η προώθηση ενός δημοσίου σκοπού η πράξη αναπόφευκτα εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου και επομένως μπορεί να είναι αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146. Αν όμως δεν έχει ως στόχο την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, τότε εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου.

Άμεσα σχετικό με το θέμα αυτό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση *Alecos Constantinides v. C.B.C.* 5 R.S.C.C. 34 στη σελ. 40:-

"Coming now to the enabling provisions of section 17(2)(e), above, the Court is of the opinion that they do not involve the performance of a public duty by Respondent. In accordance with the evidence of the Director of the Greek Programmes of Respondent, which on this point has not been contested, the reception of matter to be broadcast, presumably pursuant to the said provisions, is made under a special agreement entered into specifically for each particular contribution. The Respondent contracts for contributions in the same manner as it may contract for other means necessary for the performance of its public duties; in deciding whether or not so to contract the Respondent is not acting in the domain of public law but in the domain of private law, because the process of seeking, selecting and accepting contributions for its programmes is not part of the public duties of Respondent but a preparatory step which is part and parcel of the commercial activities of Respondent, as such activities have already been recognized by this Court, concerning

the Electricity Authority of Cyprus, in the Case of *Andreas Marcoullides and The Republic*, 3 R.S.C.C. p.30 at p. 34.

5 Under a contract for a contribution, as aforesaid, the Respondent and the contributor meet in a legal situation where both parties are on an equal footing, as in any other private law contractual transaction, and not in an unequal relationship such as existing where a governmental organ exercises power towards a person governed; such latter relationship is
10 indispensable, as a rule, to the notion of an administrative act or decision in the sphere of public law.

In the light of the above, and as the circumstances in which the contributions of Applicant have not been accepted did not involve
15 any decision by Respondent upon a public competition for the purpose, in which case somewhat different considerations might have arisen, the Court is of the opinion that the non-acceptance by Respondent of the contributions of Applicant, as complained of, is not a matter of public law and does not amount to the exercise
20 of administrative or executive authority in the sense of Article 146.1 with the result that this Court has no jurisdiction in this Case. This recourse has, therefore, to be dismissed, at this stage, without the necessity or possibility existing for any further enquiry into the contested factual aspects thereof.

25 Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτητές με δική τους πρωτοβουλία προσεφέρθησαν να συμβληθούν με την Εθνική Φρουρά ή το Υπουργείο Άμυνας χωρίς αυτά τα δύο διοικητικά όργανα να είχαν είτε ζητήσει προσφορές είτε να είχαν υποχρέωση να ενεργήσουν με τον τρόπο που τους ζητείτο κάτω από συγκεκριμένη
30 νομοθετική διάταξη ως προς την προσφορά των αιτητών μια και οι καθ' ων η αίτηση δεν ζήτησαν να προμηθευτούν τέτοια εμπορεύματα. Δε φαίνεται επομένως η υπό εξέταση πράξη να εμπίπτει στην σφαίρα του δημοσίου δικαίου.

35 Ανεξάρτητα όμως από τα πιο πάνω και αν βρεθεί ακόμη ότι οι επίδικες αποφάσεις μπορούσε να προσβληθούν κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος ως εμπίπτοντες στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου, δεν τίθεται θέμα παραβίασεως οποιοδήποτε κανόνος ή διάταξης περί ανταγωνισμού και εν πάση περιπτώσει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δεν έχει παρουσιαστεί επί
40 του προκειμένου.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό των αιτητών ότι η αιτιολογία

ήταν ελλιπής και αόριστη, αυτός αντικρούεται από το κείμενο των ιδίων των προσβαλλομένων αποφάσεων οι οποίες είναι δεόντως αιτιολογημένες. Από δε τη διαδοχική επανάληψη του αιτήματος των αιτητών είναι φανερό ότι οι επίδικες αποφάσεις ήσαν κάθε φορά το αποτέλεσμα δέουσας έρευνας όπως φαίνεται και από τους σχετικούς φακέλους. Σε τελευταία δε ανάλυση είναι το αποτέλεσμα ορθής άσκησης της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση. 5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται. Με δυσκολία όμως δε γίνεται διαταγή για έξοδα. 10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς διαταγή για έξοδα.